

Arrest

nr. 214 477 van 20 december 2018
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat S. VAN ROSSEM
Violetstraat 48
2060 ANTWERPEN

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Ghanese nationaliteit te zijn, op 13 december 2018 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 30 november 2018.

Gelet op de artikelen 39/77 en 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 19 december 2018 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 20 december 2018.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken A. VAN ISACKER.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat H. VAN NIJVERSEEL *loco* advocaat S. VAN ROSSEM en van attaché K. GOOSSENS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Verzoeker die volgens zijn verklaringen België binnenkwam op 28 februari 2010, verklaart er zich op 30 oktober 2018 vluchteling.

1.2. Op 30 november 2018 werd door de commissaris-generaal een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus genomen die per drager op dezelfde dag naar verzoeker werd gestuurd.

Dit is de bestreden beslissing die luidt als volgt:

“A. Feitenrelaas

U verklaarde de nationaliteit van Ghana te bezitten, tot de etnie Haussa te behoren en geboren te zijn op 05 december 1971 te Accra, regio Greater Accra. Na een tweetal jaren nam uw moeder u mee naar Kumasi, Ashanti regio. U vervulde negen jaar basis educatie in Kumasi en u was aldaar tewerkgesteld als verkoper van tweedehandskleding. U huwde in 2009 te Kumasi met Mevrouw A.I.. Deze vrouw was toen reeds woonachtig te België, doch keerde regelmatig terug naar Ghana om er haar familie te gaan bezoeken.

U diende op 29 augustus 2009 een visumaanvraag in, teneinde uw vrouw – beschikkend over de Belgische nationaliteit - via gezinshereniging alhier te kunnen vervoegen. U vertrok op 27 februari 2010 uit Ghana en u kwam – met uw eigen paspoort en met een Belgisch visum – op 28 februari 2010 in België aan. U woonde een tijdje samen met uw echtgenote A., evenwel gooide zij u in 2013 het huis uit. U begon alcohol te nuttigen en u kreeg hierdoor nierproblemen en last van een hoge bloeddruk.

Op 06 augustus 2018 werd er aan u een bijlage 13 sexies (inreisverbod) en een bijlage 13 septies (bevel om het grondgebied te verlaten met vasthouding met het oog op verwijdering) betekend. Op 16 oktober 2018 werd er een voor u voorziene repatriëring geannuleerd. Een tweede repatriëring – gepland op 01 november 2018 – ging wederom niet door gezien u op 30 oktober 2018 een asielaanvraag indiende.

U voegt ter staving van uw asielaanvraag uw visum type D dd. 21 januari 2010 voor België toe, u legt een attest van tewerkstelling (2010 en 2011) en een huurovereenkomst dd. 05 januari 2017 voor en u voegt medische documenten en documenten van het ocmw (verklaring vaste huisarts, attesten dringende medische hulp, verslag van het Sint-Vincentius ziekenhuis dd. 23 september 2016, bloed- en urineonderzoek dd. 20 oktober 2016 met begeleidende brief, afspraak bij het Sint-Vincentius ziekenhuis dd. 19 oktober 2018, beslissing over uw recht op maatschappelijke dienstverlening, aanvraag medische waarborg bij het ocmw en waarborgattest ocmw) toe.

B. Motivering

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, en dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofde heeft kunnen vaststellen. Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Het feit dat u slechts een verzoek hebt ingediend om de uitvoering van een eerdere of op handen zijnde beslissing die tot uw teruggrijping of verwijdering zou leiden, uit te stellen of te verijdelen, rechtvaardigde dat er een versnelde procedure werd toegepast bij de behandeling van uw verzoek.

Er dient te worden vastgesteld dat u er niet in geslaagd bent om ‘uw vrees voor vervolging’ in de zin van de Vluchtelingenconventie of een ‘reëel risico op het lijden van ernstige schade’ zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming aannemelijk te maken.

Het door u geopperde asielrelaas houdt immers geen verband met één van de redenen die de Vluchtelingenconventie van Genève voorziet (meer bepaald ras, nationaliteit, politieke of religieuze overtuiging of het behoren tot een sociale groep). Uit uw verklaringen blijkt immers dat u enkel en alleen Ghana zou hebben verlaten teneinde uw vrouw in België te vervoegen (zie notities persoonlijk onderhoud dd. 27 november 2018 p. 9, hierna genoemd cgvs p. 9). Tevens zou u alhier enkel asiel hebben aangevraagd omwille van medische redenen - meer bepaald omdat u aan hoge bloeddruk zou lijden en nierproblemen zou hebben – en omdat u in Ghana over geen enkel sociaal netwerk meer zou beschikken (cgvs p. 9).

Uit uw verklaringen blijkt vooreerst duidelijk dat u enkel en alleen Ghana zou hebben verlaten teneinde uw vrouw in België te vervoegen. Zo stelt u immers het volgende: “Ik kwam enkel naar België om mijn vrouw te vervoegen, dat is de enige reden dat ik hier kwam. Mijn vrouw wou dat ik hier was bij haar, hier bij haar woonde. Daarom kwam ik hier, om mijn vrouw te vervoegen” (cgvs p. 9).

Uit uw verdere verklaringen blijkt duidelijk dat uw verzoek om internationale bescherming enkel gebaseerd is op het door u aangehaalde gebrek aan een sociaal netwerk in Ghana en op de door u verklaarde medische problemen, u zou immers aan hoge bloeddruk lijden en nierproblemen hebben. Uit uw administratief dossier blijkt dat u in Ghana geen problemen kende met uw medeburgers of met uw autoriteiten (zie vragenlijst dvz dd. 14 november 2018). U bevestigt tijdens uw onderhoud voor het Commissariaat-generaal dat u in Ghana met niemand problemen zou hebben gekend, u zou eerder ook nooit problemen hebben gehad (cgvs p. 10). U verklaart tenslotte op het einde van het interview voor het Commissariaat-generaal alle redenen te hebben uiteengezet waarom u niet zou kunnen terugkeren naar Ghana (cgvs p. 13).

Voor wat betreft de door u aangehaalde medische problemen – zijnde een hoge bloeddruk en nierproblemen –, er kan worden opgemerkt dat er uit uw verklaringen nergens gebleken is dat u persoonlijk ten gevolge van Conventie-gerelateerde motieven de toegang zou worden ontzegd

tot medische zorgen in Ghana. U gevraagd of u in Ghana niet de nodige behandeling noch medicatie zou kunnen krijgen, stelt u het volgende: "In Ghana, in feite, ik heb niemand die voor me zal zorgen, ik weet niet of het systeem me medicatie kan geven voor mijn huidige conditie, ik weet het niet, ik heb niemand, zelfs het huis, waar naartoe gaan, ik ben alleen geboren, geen familie daar, ik heb niemand" (cgvs p. 10). U vervolgt uw relaas, stellend: "Ik weet het niet, of er medicatie is daar dewelke ik kan nemen voor mijn behandeling, ik heb ook niemand om me de richting aan te wijzen. Ik heb niemand daar" (cgvs p. 10). U stelt verder dat, indien de medicatie effectief te Ghana voorhanden zou zijn, u niemand zou hebben om u te helpen, u zou niemand hebben om u de richting te tonen voor de behandeling en de medicatie, u zou niet weten waar u zou moeten gaan wonen, u zou niemand hebben (cgvs p. 11). Tevens zou u inkomsten moeten hebben dan, u zou evenwel over onvoldoende financiën beschikken om voor de medicatie te zorgen (cgvs p. 9 - 11). **Wat betreft de door u aangehaalde elementen – meer bepaald dat u niet zou weten of in Ghana de medicatie beschikbaar zou zijn en u aldaar niemand meer zou hebben om u hier eventueel in bij te staan en u over onvoldoende financiële middelen zou beschikken - wat volgens uw verklaringen de enige redenen zouden vormen waarom u mogelijks geen afdoende medische behandeling zou kunnen genieten in uw land van herkomst (cgvs p. 11), kan er worden opgemerkt dat medische problemen op zich niet ressorteren onder het toepassingsgebied van de Vluchtelingenconventie of de bepalingen van subsidiaire bescherming.** De door u ingeroepen motieven zijn louter van medische aard en houden aldus geen verband met één van de criteria zoals bepaald in de Vluchtelingenconventie, die voorziet in internationale bescherming voor personen die een gegronde vrees voor vervolging koesteren wegens hun ras, nationaliteit, religie, hun behoren tot een sociale groep of hun politieke overtuiging, noch ressorteren zij onder de bepalingen inzake subsidiaire bescherming. U dient voor de beoordeling van de door u aangehaalde medische motieven een aanvraag voor een machtiging tot verblijf te richten aan de staatssecretaris van Asiel en Migratie of zijn gemachtigde op basis van artikel 9ter van de wet van 15 december 1980.

Ook het louter aanhalen van een gebrek aan een sociaal netwerk te Ghana houdt geen verband met één van de criteria zoals bepaald in de Vluchtelingenconventie van Genève, met name een gegronde vrees voor vervolging op basis van ras, nationaliteit, politieke of religieuze overtuiging, of het behoren tot een bepaalde sociale groep. Er kan overigens in dit kader nog het volgende worden opgemerkt. U stelt hieromtrent dat er niemand meer zou zijn thuis die voor u zou kunnen zorgen, u zou nergens kunnen gaan wonen (cgvs p. 9). Immers uw vader (Tahiru Ibrahim) zou kort na uw geboorte zijn overleden, terwijl uw moeder (Abiba) een vijftiental jaren geleden zou zijn overleden (cgvs p. 4 – 5). U zou verder enig kind zijn en u zou zelf geen kinderen hebben, u had enkel en alleen uw echtgenote A. (cgvs p. 6-8). Vooreerst kan er in dit kader worden opgemerkt dat, hoewel u voor het Commissariaat-generaal verklaart dat uw moeder vijftien jaar geleden zou zijn overleden, u bij Dienst Vreemdelingenzaken (zie interview dd. 14 november 2018) verklaarde dat uw moeder slechts twee jaar voorheen was gestorven. **Verder is het ook frappant dat u tijdens een interview dd. 03 oktober 2018 – met de Consul van Ghana – verklaarde dat uw moeder nog steeds in Dungwa (in Ghana) zou wonen (zie administratief dossier). Tevens verklaarde u tijdens dit interview wel degelijk een dochter – genaamd N.I. (*24 juni 1996) - te hebben. Meer nog, zij zou nog steeds in Accra woonachtig zijn en u zou nog regelmatig met haar in contact staan (zie administratief dossier).** Gegeven het geheel van bovenstaande vaststellingen, dient geconcludeerd dat u niet aannemelijk heeft weten te maken dat er in uwen hoofde een 'gegronde vrees voor vervolging' zoals bepaald in de Conventie van Genève, in aanmerking kan worden genomen, of dat u 'een reëel risico op het lijden van ernstige schade', zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming, zou lopen.

De door u neergelegde documenten kunnen deze vaststelling niet wijzigen. Het door u voorgelegde visum op uw naam bevestigt slechts dat u met een visum type D voor België naar hier bent gereisd, wat niet in twijfel wordt getrokken.

Wat betreft de medische attesten en documenten van het ocmw (verklaring vaste huisarts, attesten dringende medische hulp, verslag van het Sint-Vincentius ziekenhuis dd. 23 september 2016, bloed- en urineonderzoek dd. 20 oktober 2016 met begeleidende brief, afspraak bij het Sint-Vincentius ziekenhuis dd. 19 oktober 2018, beslissing over uw recht op maatschappelijke dienstverlening, een aanvraag medische waarborg bij het ocmw en waarborgattest ocmw), uw medische problemen werden supra reeds uitvoerig besproken. Deze voorgelegde attesten tonen verder enkel aan dat u medische problemen heeft en u onder begeleiding van het ocmw staat, waaraan an sich geen twijfel wordt geuit.

De attesten van tewerkstelling (2010 en 2011) tonen enkel aan dat u als uitzendkracht was tewerkgesteld, dit is lovenswaardig doch doet geen afbreuk aan bovenvermelde vaststellingen. Ook het feit dat u een tijdje een appartement zou hebben gehuurd en u ten bewijze hiervan een huurovereenkomst dd. 05 januari 2017 kan voorleggen, wijzigt bovenstaande opmerkingen niet, meer

bepaald dat u geen gegronde vrees voor vervolging noch een reëel risico op het lijden van ernstige schade aannemelijk hebt weten maken.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.”

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. Verzoekschrift

2.1.1. Middelen

Uit de lezing van het verzoekschrift blijkt dat verzoeker niet akkoord gaat met de motieven van de bestreden beslissing. Aldus roept hij de schending in van de materiële motiveringsplicht.

Verzoeker vraagt in hoofdorde om hem als vluchteling te erkennen, in ondergeschikte orde om hem de subsidiaire beschermingsstatus te verlenen en in uiterst ondergeschikte orde om de bestreden beslissing te vernietigen en terug te sturen naar het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen voor verder onderzoek.

2.2. Beoordeling

2.2.1. Bevoegdheid

De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen wijst erop dat hij inzake beslissingen van de commissaris-generaal over volheid van rechtsmacht beschikt. Dit wil zeggen dat het geschil met alle feitelijke en juridische vragen in zijn geheel aanhangig wordt gemaakt bij de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, die een onderzoek voert op basis van het rechtsplegingdossier. Als administratieve rechter doet hij in laatste aanleg uitspraak over de grond van het geschil (wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl. St. Kamer 2005-2006*, nr. 2479/001, 95, 96 en 133). Door de devolutive kracht van het beroep is de Raad niet noodzakelijk gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund en de kritiek van de verzoekende partij daarop.

2.2.2. Vluchtelingenstatus

Verzoeker voert aan dat hij medische problemen heeft (nierproblemen en hoge bloeddruk) en dat hij in Ghana geen netwerk heeft.

Verzoeker dient om de vluchtelingenstatus toegekend te krijgen overeenkomstig artikel 48/3 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: Vreemdelingenwet) aan te tonen dat hij wordt vervolgd omwille van één van de in artikel 1, A, (2) van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951 bepaalde gronden, te weten zijn ras, godsdienst, nationaliteit, het behoren tot een bepaalde sociale groep of zijn politieke overtuiging.

In bestreden beslissing wordt gesteld dat de door verzoeker beschreven moeilijkheden en vluchtmotieven, meer bepaald zijn medische problemen (nierproblemen en hoge bloeddruk) en een beweerd gebrek aan een netwerk in Ghana, geen *nexus* vertonen met één van de voormelde vervolgingsgronden en bijgevolg niet kunnen worden aanzien als ‘vervolging’ in de zin van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951. Verzoeker ontwikkelt geen argumenten die een ander licht kunnen werpen op de voormelde pertinente en terechte besluitvorming. Waar verzoeker verwijst naar een definitie van “*réfugié sur place*”, dient te worden opgemerkt dat ook iemand die meent een “*réfugié sur place*” te zijn, dient aan te tonen dat hij wordt vervolgd omwille van één van de voormelde vervolgingsgronden uit het Verdrag van Genève van 28 juli 1951 teneinde in aanmerking te komen voor de vluchtelingenstatus overeenkomstig artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet. Dienaangaande komt verzoeker in zijn verzoekschrift niet verder dan er nogmaals op te wijzen dat hij nierproblemen heeft en dat er volgens hem in Ghana niet de nodige zorgen aanwezig zijn waardoor hij niet kan terugkeren. Hij laat na *in concreto* uiteen te zetten op welke wijze deze voorgehouden vrees volgens hem een *nexus* zou vertonen met de voormelde criteria uit het Verdrag van Genève van 28 juli 1951.

Hij laat na uiteen te zetten dat en in welke mate er geen medische verzorging mogelijk zou zijn in Ghana, en evenmin dat dit beweerde gebrek aan verzorging in zijn hoofde een gegronde vrees voor vervolging in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet zou uitmaken, en dus een *nexus* zou vertonen met de voormelde criteria uit het Verdrag van Genève van 28 juli 1951.

In acht genomen hetgeen voorafgaat, kan niet worden aangenomen dat verzoeker een gegronde vrees voor vervolging koestert in de zin van artikel 1 van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet.

2.2.3. Subsidiaire beschermingsstatus

Verzoeker verklaarde dat hij Ghana enkel heeft verlaten om zijn echtgenote in België te vervoegen. Verder voert hij aan dat hij medische problemen heeft (nierproblemen en hoge bloeddruk) en dat hij in Ghana niet over een netwerk beschikt. In de bestreden beslissing wordt verzoeker de subsidiaire beschermingsstatus in de zin van artikel 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet geweigerd omdat (i) hij Ghana enkel verliet om zijn echtgenote in België te vervoegen; (ii) zijn medische problemen (nierproblemen en hoge bloeddruk) niet ressorteren onder de bepalingen van subsidiaire bescherming en hij zich dienaangaande dient te wenden tot de hiertoe geëigende procedure voorzien in artikel 9ter van de Vreemdelingenwet; (iii) hij tegenstrijdige verklaringen aflegde over zijn netwerk in Ghana, zodat niet is aangetoond dat het ontbreken van een netwerk in Ghana overeenstemt met de realiteit, laat staan dat dit in zijn hoofde een reëel risico op ernstige schade zou uitmaken; en (iv) de door hem voorgelegde documenten (zie map 'Documenten' in het administratief dossier) de voorgaande vaststellingen niet kunnen wijzigen.

Er dient vastgesteld dat verzoeker er in zijn verzoekschrift niet in slaagt op de voormelde motieven uit de bestreden beslissing een ander licht te werpen. Hij komt immers niet verder dan het volharden in zijn verklaringen en het tegenspreken van de gevolgtrekkingen van de commissaris-generaal, zonder evenwel op dienstige wijze de voormelde motieven *in concreto* te weerleggen.

In zijn verzoekschrift herhaalt verzoeker meerdere keren in verschillende bewoordingen dat de commissaris-generaal volgens hem in de bestreden beslissing heeft nagelaten te motiveren waarom verzoeker niet in aanmerking zou komen voor de subsidiaire beschermingsstatus. Uit een lezing van de bestreden beslissing blijkt echter dat de commissaris-generaal wel degelijk heeft gemotiveerd om welke redenen de subsidiaire beschermingsstatus dient te worden geweigerd. In onderhavig verzoekschrift voert verzoeker geen enkel concreet en inhoudelijk verweer tegen deze motieven. Waar hij stelt dat hij *“op basis van de actuele situatie ook minstens nood heeft aan de subsidiaire beschermingsstatus”* en *“Dat verzoeker de subsidiaire bescherming nodig heeft”*, alsook *“Op dit ogenblik, gezien de omstandigheden en het gebrek aan zekerheid, is het dus onmogelijk om terug te keren naar Ghana. Dat verzoeker werkelijk bescherming nodig heeft gelet op zijn situatie”*, laat hij geheel na *in concreto* uiteen te zetten over welke actuele situatie, welke omstandigheden en/of welk gebrek aan zekerheid hij het heeft en op welke wijze hieruit dan zou moeten blijken dat hij wel degelijk nood zou hebben aan subsidiaire bescherming. Dergelijk verweer is allerminst ernstig.

Waar verzoeker in zijn verzoekschrift nog stelt als volgt: *“Uit de motivering van het CGVS blijkt niet dat artikel 57/3/1 §1 onderzocht werd, terwijl daar in de context van verzoeker wel degelijk voldoende redenen voor zijn.”*, dient erop gewezen dat de Vreemdelingenwet geen artikel 57/3/1 kent. In zoverre verzoeker doelt op artikel 57/6/1, § 1 van de Vreemdelingenwet, dient erop gewezen dat hieromtrent in de bestreden beslissing wel degelijk op pertinente wijze wordt gemotiveerd als volgt: *“Het feit dat u slechts een verzoek hebt ingediend om de uitvoering van een eerdere of op handen zijnde beslissing die tot uw teruggrijving of verwijdering zou leiden, uit te stellen of te verijdelen, rechtvaardigde dat er een versnelde procedure werd toegepast bij de behandeling van uw verzoek.”*.

Gezien het geheel van wat voorafgaat, dient vastgesteld dat verzoeker er geenszins in slaagt de motieven in de bestreden beslissing te weerleggen. Deze motieven vinden steun in het administratief dossier, zijn pertinent en correct en worden door de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen overgenomen en tot de zijne gemaakt.

Met betrekking tot artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet dient vastgesteld dat noch uit het administratief of rechtsplegingsdossier, noch uit het verzoekschrift enig element blijkt dat de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus op grond van voormeld artikel zou kunnen onderbouwen.

Bijgevolg maakt verzoeker niet aannemelijk dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat hij bij een terugkeer naar zijn land van herkomst een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op twintig december tweeduizend achttien door:

mevr. A. VAN ISACKER,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. A.-M. DE WEERDT,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

A.-M. DE WEERDT

A. VAN ISACKER